

A „KELET” előfizetési díja:

dekre postán vagy helyben házhoz hordva	
Égész évre	16 fr.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 fr 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.	

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepekét követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Főttér 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESB CÍZKEK DÍJAZTATNAK.
Kéziratok nem adnak vissza.Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Hatszor használt garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36). Haasensteint et Vogler (Wallischgasse 10). Bud. Messe Publicistische Bureau Budapest. Haasensteint et Vogler hirdetés közv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szervizát 5. sz.

Nyilvántartási díjak

garmond sor után 25 kr. fizetendő.

Kolozsvár, 1877. június 29.

(?) Mi szolgáltathatja az öntudat nagyobb kielégítést: az-e, hogy a kormány nagy jelentőségű feladatainak megfelelő beállításával és erővel rendelkezett arra, hogy a haza érdekeit biztosítsa; az-e, hogy ez érdekek biztosításában a nemzet közvéleményének megfelelő állást foglalt el, vagy pedig az, hogy a Felsőház a haza érdekében a nemzet közvéleményével egyhangúsan eljáró kormány magatartása fölött „hazafias örömet” fejezi ki?

A haza jövője iránt aggódók megnyugtatására egymagában sem egyik, sem másik e három tényező közül kielégítő nem volna, de három tényező közül a legteljesebb sikert míg e három egyesülve a legteljesebb sikert biztosítja a jövőre nézve.

„A legelső magyar ember a király” — a költő e mély jelentésű szavai talán soha szebb példában a nemzet előtt nem ragyogtak, mint midőn a kormány férfias nyilatkozatára, melyet a nemzet törvényes képviselője, a magyar király, a magyar királyi mintegy önkénytelenül nyílt meg a királyi ajk s nem „magas megelégedést”, hanem „hazafias örömet” hangzottat.

A miniszterelnökhöz címzett e távirat nem Tisza Kálmán, s nem is csak a kormány, hanem a nemzet törvényhozó testületének, a nemzetnek, a birodalomnak, egész Európának szól. Az osztrák császári ház minisztere kérd egykor, hol van Európa? s a legutóbbi hónapok történeti közben nem egyszer szökött a gondolkodók ajkára ugyan e kérdés — míg, ime a magyar alkotmányos Király, a magyar felelős miniszterelnök átadja meg a szégyenletes kérdésre a férfias feleletet, a magyar képviselőházban elhangzott kormány-nyilatkozat sanctionálásával mondván: Európa él s ha más nem: az osztrák-magyar birodalom kész és bír is Európában életbenléte fölül tanúbizonyságot tenni.

A szerb-török háború kitörése óta, majdnem két éve már, hogy mintegy lidércnyomás nehezedik Európa népeire a hitszegés kísértete s mintha a daemoni erő megbénított volna minden önálló élet-működést, mintha remegés fogta volna el a férfiakat mindent: tényleg szemlélték a népek a vándor szőnyeg-emelkedését, lomha röppenését és prédájára csapását.

A homály mind sötétebb és nyomaszóbb lón, egy-egy villám, ha megvilágosítja a rémes éjszakát, de csak azért, hogy annál ijesztebbé váljék ismét a homály, mely a rablóknak élni kezd.

Csoda-e aztán, hogy e sötétség mind jobban elérjé a virrasztókat s idegeiket beteges érzélessé téve, elemészte a velő erejét.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

LA ROCHE GRÖF.

Regény.

I. R. T.

SAND GEORGE.

Második rész.

XIX.

(Folytatás).

Az előtti este folyton esett, s az alatt fekvő utak tele voltak sárpocsolyákkal, s az utak lovakat kívántak, midőn pedig feljutottunk a hegy- oldalra, visszaküldték ismét; Butler ur jobban szeretett gyalog menni, s gyermekei utánzódtak őt. Hármokunk, három vezetőjük volt. A Ferencz apósa kísérté Butler urat; Ferencz volt Love mellett, én pedig Hope-ot választottam, nem merte még oly közel lenni Love-hoz. Mindenünk viitt egy szelenczét a növények s kövek számára, egy kalapácsot, hogy ezeket szétörhessék, egy fűrészt, és élelmi s frissítő szereket, s ezen kívül pár felöltőt, lábbelit, hogy legyen váltóztatni s más uti készleteket.

Nem volt szükségem a Ferencz oktatásaira, hogy tudjam mindnek kell lenni egy mintavetőnek. Egyenlő lépésben haladni előre, s min-

És ekkor lövelt szét a képviselőházban a férfias, bátor, nyugodt és önzetnessé szövilágító hatalmával, mely, midőn a legalkalmasabb királyt hazafias öröme provokálta, megnyugvást öntött egy nemzetre, az egész birodalom lelkebe s megtörve az éjjeli kísértet gonosz hatását, mintegy varázslással oszlatta szét az eddig uralgó homályt.

Im, a birodalom másik fele már egynek nyílvánítja magát, e részben érzelmeire akarata nézve, velünk, ime, Nagybritannia, az Oroszország hódító hadjárata által másodszorban legközelebb érdekelt Anglia, már helyszellessel fogadja e nyilatkozatot s bizonyíthatóan saját magára nézve is újabb erőt merít elhatározásaiban, mert tudhatja, hogy a vele ez irányban érdekelt másik fél, nem győződik, hanem erős férfiként kíván és tud szerepelni s alig kell még soká várakoznunk, hogy e kijelentés hatásait Németország s az orosz hatalom magatartásában is szemléltessük.

Az utóbbi idők folyamán mintegy szokásunkká vált vala a kishitű aggodalmaskodás. Annyira féltünk érdekeink megsértésétől, hogy végre már hinni is kezdők ennek szükségéről bekövetkeztét.

Im e méltóságteljes nyilatkozat mily egyszerre oszlatta el a kishitűséget, mily egyszerre ébresztett bennünket öntudatára annak, hogy nemzeti és külügyi kormányunk eddig sem adott okot e kishitűségre, s a királyi szó, mely mintegy megpecsételi a monarchia sorsának intézésében a ki nyílvánított irányt, mintha még hathatósabban figyelmeztetné az élelészövekre utalt népeket arra, mit miniszterelnökünk beszédének zártteleiben oly melegen kötött szívünk: az önzet, az erő-tudat és bizodalom ébren tartását.

S valóban az erő-tudat sokkal inkább nyer izmosulást a tényezők egyszerű egybe-működéséből, mint talán, a hadi készség magas fokú fejlettségéből s elmondhatjuk, hogy az osztrák-magyar monarchia rég, rég ideje ilyen erősnek nem tanúsította magát Európában, mint épen most, a midőn e nemzetközileg széthullott világgrész államai között mint első nyílvánítja magát a nagy napok kibívó kérdésével szemben, a „hic sum” nyomatékos szava által.

És ezt a feleletet nem felejtjük akkor sem, a midőn — a mi el nem marad — tettekkel kell bebizonyítanunk, hogy a mit a legfőbb Hadur hazafias örömmel üdvözölt, az a mire a kormány szavát köthette le, azt a nemzet köz vérvél is beváltani, a legnehezebb áldozatok mezejére indultában is egy szívvel hangoztatván: éljen a király!!

— A képviselőház június 28-iki ülésén a czukoradó reformját tárgyalták. Az előadó, Hegedűs Sándor után, Lukács Béla kijelentvén, hogy

den harmadik lépésnél megbizonyosodni a fölül, ha nem kell-e gyorsítani vagy lassítani „menetét”, kiválasztani a legjárhatóbb talajt, lábahegyével elhárítani minden utba eső követ a nélkül, hogy azokra guruljon, kik utánunk jönnek; veszélyes helyeken megfordulni s kezét nyújtani, s ha az utas megveti segítségét, védőként állani a veszély és köz, oly módon, hogy ha esni talál vagy szédül, visszatartás, vagy felfogásd karjaidba; mind ez kellemes és könnyű feladat lett volna nekem Love-val szemben; de nagyon kelle ügyelnem magamra, hogy ki ne jöjjék szerepemből kevésbé csodára, mellett, ki minden perczben észre kívánta vétetni velem, hogy nem tart másnak tereh hordó állatnál, s türelmetlen nemével megverésnek utasította vissza, ha karomat, vagy vállomat ajánlottam támaszul neki. És pedig e merész, gyors mozdulatú fiu, épen nem volt erős testalkatú, s merőben hiányzott nála az óvatosság, s meggondolás. Dacára ellopvetéseinek, s ugy szólván akarata ellenére óvtam meg egy párszor a bizonyos veszélytől, s miután mindig ő akart legelső lenni, Love felém közeledve halkan megszólított: „Egy perczre se hagyja el őt barátom, kérem szépen; őcsém nem tud magára vigyázni. Csak arra vigyázzon, hogy ne igen vegye észre, hogy nagyon figyelnek lépteire.”

Ez nem volt kedves feladat nekem, sőt nagyon kellemetlennek találtam. Aztán ugy vettem észre, hogy arczom nem tesz ki fiatal embernek bár nem látszott egy perczig is gyantni kiletem. Meglehet el is tüntem már egészen emlékből. Mi Love-ot illeti, ő meg sem nézte jól arcz-

a törvényjavaslatot nem fogadja el, különvéleményt adott be. A javaslat mellett többen pártolást száltak fel és megtámadták, Lukácson kívül Paczolay, Ráth Károly, Simonyi Ernő s különben gróf Berchtold László; az utóbbi e törvényjavaslatban a czukoripar megolását látja a egy adomást idős, mely szerint az egyszerű német fejedelem a nyúl helyett meglőtt hajlóra, miközött kiáltották, hogy még él, újra lálozt; ugyan-egy tesz — szerinte — a kormány, mielőtt észreveszi, hogy mozog, a magyar iparral; a szónok még azt is megjegyzé, hogy e javaslat a kiegyezési javaslatokkal függ össze s így első lépés, hogy a kiegyezési javaslatoknak Ausztriára kedvező része becsapástessék. Széll pénzügyminister felhozta, hogy az általánosozásnál a gyárosok sokkal kevesebbet vallanak be, mint a menynit termelnek; így történt aztán, hogy míg 1868-ban három font czukor kelt el minden személyre számítva, 1874—75-ben már öt voltunk, hogy nem jutott fejünkbe: senkire semmi, sőt még némi termelés mutatkozott; ezekért sürgeti a pénzügyér a reformokat. A ház általánosozásban el is fogadta a javaslatot. Az ülés végén Tisza Kálmán felszólalására, a ház elhatározta, hogy a delegatio tagjait szombaton választja meg.

— Tisza magyar miniszterelnök legutóbbi képviselőházi beszédét taglalják csaknem az összes európai s különösen angol lapok s hangszorozzák, hogy a beszéd bölcs és méltóságos s Európa figyelmét és tetszését megérdemli, Ausztria-Magyarország passzív magatartását a keleti háborúval szemben, a melyet Tisza kiemel, a lapok Anglia részéről utánzódnak mondják s azon reményt fejezik ki, hogy Tisza nyilatkozatai az angol actio-pártot megnyugtaltja.

— Háromszék-megye f. hó 28-ikán tartott közgyűlése Pestmegye körlevélét a vámkérdésben nagy többséggel egyszerűen tudomásul vette.

— Az erdélyi román vasúti csatlakozásra vonatkozólag, mint egy bécsi sürgönyben olvassuk, véglegesen a következőket határozta a román törvényhozás: A tömösi vonal (Plojest-Predjál) kiépítése a békekötés után 4 hó múlva kezdetik meg. Az Ausztria-Magyarországgal kötött vasúti konvencióban megállapított befejezési határidő (1878. aug.) bizonyítan időre prolongátik.

— Egy bécsi lap értesítése szerint, Oroszország csakugyan tapogatózott Bécsben az iránt, hogy monarchiáknak nem volna-e kedve megmenteni a montenegróiakat a törökök kezei közül; — azonban illetékes helyről tudtára adták az orosz diplomatiai alkuszoknak, hogy monarchiák ilyen szerepre nem vállalkozhatik.

— Az osztrák min. elnökkel Bécsben tartott párt értekezleten a kormány jul. 15-ét

mat, Butler urról pedig jól tudtam, hogy igen kevésbé szokott vissza emlékezni az emberi arczokra: csak is a nevek és tárgyakra nézve bitt fogékonysággal emlékező tehetsége.

Love hangjában most is megvolt az a kedves szelidség, melyet emlékeztem hogy alsóbbrendűek iránt szokott használni, de azért a felsőbb-ség egy árnyalata is, melyet jól megéreztem vezetőink iránt máltán használhatunk. Midőn így szól: „Kérem barátom” anyai volt, mintha mondaná: „Én ember tegye meg, mit önnek parancsolok.” Én igyekeztem mentől egyszerűbb modort venni fel, s a hű szolgáló alázatosságát mutatni. Nem volt nehéz utánmoznom az auvergne-i paraszt kiejtését: az itteni tájzsolások is még élénk emlékezetemben voltak s alkalomszerűleg nem mulasztottam el használni azokat, s a többi vezetőket oly kifogástalanul társalogtam, hogy a legnagyobb füls is ki lehetett volna elégítve.

A Dora-hegységnek mindamellott, hogy magasabb s több szakadéka van rajta, mint a Dora e hegysoron, megmászása nyáron nem jár sok nehézséggel, még nők számára sem; de azon évszakban, melyet Butler ur választott el kirándulásra, meglehetősen sok veszélylyel volt egybekötve. A hegyi utak és ösvények, az esőzés miatt csaknem mindenütt láthatatlanok voltak, s a nyirkosság miatt megázult föld, nagy tömegekben omlott alá a fensíkokról s elborítással fenyegetett. A láb nem talált mindig biztos támpontot, a helyenként letévedezett nagy szikla-tömlökök, kidőlő fatörzsekön kelle áthalatnunk, s néhol lábaim terhe alatt sikanlott alá a talaj.

tűzte ki a birodalmi tanács elnapolási határidejét és kifejezte azon óhaját, hogy a kiegyezési bizottság előbb intézzen el a kiegyezési javaslatok közül legalább egyet.

Reichbaner és az elnökök ellenették ezt és ezért jul. 7-ike vétetett kilátásba.

A baloldali klub a keleti kérdés iránti interpellációról tanácskoztott.

Plener kifejti, hogy a képv. házban három párt van e kérdésben; az egyik feltétlen semlegességet akar; a második Törökország irrtitását kívánja, és azt, hogy Erdélyben állítsunk fel katonaságot. A harmadik párt Szerbia és Bosznia occupációját látja érdekünkben levőnek. Orvatosnak kell lennünk, hogy Oroszországgal össze ne ütközzünk, mert Tisza szerint a monarchiának nincsenek szövetségesei és mert Német- és Olaszország is nehézségeket okoznának nekünk. Az elővigyázati rendszabályok megtétele időpontjának meghatározását a kormányra k li bízni.

Kuranda elnök Andrássy korábbi törökbarát politikáját Szerinte Ausztriának Tisza Kálmánra lenne szüksége. Vagy legyen az interpelláció erélyes, vagy ejtessék el egészen.

Tomascsuk azt mondja, hogy Tisza felelete elég volt.

Schwab: Nem szabad ügyeink elintézését a magyarokra bízunk.

Demel indítványozza, hogy a párt ne interpelláljon, hanem a baloldali párti klub interpellációjára adandó válasz tétessék vitaközlés tárgyává.

Ezen indítvány elfogadtatott.

A háború szinteréről.

Galacz, 1877. június 25.

(A „Kelet” eredeti tudósítása.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Újabb hírekről, e pillanatig még nem vetünk tudomást.

Az oroszok folyvást tekintélyes hadereket nyerne erősbítésül, s már egy hegyi úteget is sikerült a moosáron keresztül az ütközet színhelyére szállítaniok.

A törökök pedig, a csata végén elfoglalt állásaikat mindekkoráig megtartották.

Az ütközetet illetőleg még következő részletekről nyertem értesülést.

A harcban résztvevő orosz haderő össze-sen tizennégy zászlóalj gyalog s 300 kozákból állott.

Más három zászlóalj pedig tartalék gyanánt, illetőleg a valószínűnek hitt visszavonulás fedezésére, Zaklonaál foglalt állást.

A törökök ellenben, miként teljesen megbízható forrásból értesültem, mindössze is csak nyolczszázan lehetnek, s két kis ágyúval rendelkeztek.

A hegyeken kitűnő állást foglalt törököket kora reggel csupán négyezer orosz támadá meg, mely később a harc hevében, 14 zászlóaljról lón kiegészítve.

Hol azonban nem volt meredek az út, csak játék volt haladni, még Butler urnak is, ki most is kitűnően tudott gyalogolni, s joggal dicsekedett, hogy valódi „touristai lábakkal” bír; de néhol a csak nem függőlegesen alánzó sziklaucok előtt, nem nézhettem remegés nélkül a bátor és ügyes Love-ot mint merészedik felkuszni a legveszélyesebb helyekig, omladozó kődarabok között.

És pedig az évek ez azon egyedül szaka, midőn leginkább gyönyörködhetni e szép hegyi szentélyek vadiegyenes, meghatóan fenséges jellegében. Mielőtt a fűrdő-idény bekövetkezik, s a vendégek megérkeznek, a sietve kiigazgatott s gondosan megseperst ösvényeket zajos karavánok lepik el; a falu zongora- és hegedűhangoktól viszhangzik, a réteket csirkecsontok s tört palaczkok darabjai disztik, pisztoly durranások riastják fel a sasokat fészkeikből; minden csak valamennyire megközelíthető hegyesücsök kocsmává alakul át, hol az előkelőség méltózat helyet foglalni s vadászatról s agarászatról csevegni, s a komor magány teljesen elveszti a termézet kedvelőkre nézve ama nyugalmas őszhanot, s illetetlen, fenkölt nemességét.

Ilyesmitől épen nem lehet most tartani e zivatáros időben, midőn bejártuk a sziklás vidéket, s halottan midőn Love nyílvánítja, hogy neki sokkal jobban tetszenek e járaltan utak s e kinos, kissé veszélylyel egybekötött kirándulások, mint a frissen kiigazgatott, vagy henye néptől megtáposott utak.

— A tavasz is sokkal kedvesebb itt, mint az ősz, folytatá, atyjához fordulva. Akkor igen

Hogy a törökök tiszteres ellenséges erőnek 9 óra hosszáig oly siteresen ellenállottak, s hogy az oroszoknak halottakban és sebesültekben oly roppant veszteségeket okozhattak, nem csupán hő-sies, elszántságunknak, de — mint képzeltető — leginkább az általuk tartott pozíciók előnyös voltának tulajdonítható; mert, orosz zsoldosok állításaként, százanként heverték már az oroszok — a törökök jól irányzott kartaclővései által találva — a földön és moosárban, mielőtt golyóik az ellenséget még csak legkevésbé is nyugtalaníthatták volna! Sőt egy-egy bárkából kénytelenek voltak az oroszok mindannyian a vízbe ugrálni, s ekként partra jutni; másokulomban a bárkák emberestől együtt — a víz alá merültek volna.

Az ezredes, ki az első rohamot vezeté, mindjárt a kezdetben három újat elveszté; e sabet azonban rögtön bekötöttve, ismét az ostromlók élére sietett.

Ekkor kapta a másik lövést oldalába, melynek következtében azonnal összerogyott, s másnap reggel az itteni kórodában, még mielőtt a csár a Szent-Györgyrend nagykeresztjét mellére tűzhetne volna, kiadta lelkét.

A második rohamot egy őrnagy vezénnyel, melynél az szintén elesett; s így hatszor ismételték az oroszok rohamait, míg végre csakugyan sikerült a legelső magaslatra feljutni; de csak is a véletlen, illetőleg egy reakjuk névsezerenés féltreítés következtében.

A fentebb említett csapat kozák ugyanis mindjárt a második roham visszaverése után rundeletet kapott, hogy a harc színhelyét megkerülvén, igyekezék a magát páratlan macakassággal védelmező ellenséget hátulról meglepni; a mi a kozákoknak — néhány órai fáradságos ut után csakugyan sikerült is. Mert álig hogy az oroszok a hatodik rohamra megindultak, a kimerültségükben már-már ingadozni kezdő törökök észrevehék hogy a hegyek bensejéből segítségök érkezik: mely kiállítás természetesen, újabb erő kölcsönözött nekik az ellenállásra.

De csakhamar be kellett látniok fájdalmas csalódásukat; s még ideje korán meggyőződésben arról, hogy az érkező lovasok nem az ő cserkeszük, hanem kozákok, mielőtt az oroszok által két tűz közé szorítva teljesen megsemmisítettek volna, állásaikat feladák, s egy magasabb pozícióra vonultak vissza.

Az oroszok veszteségeit még csak megközelítőleg sem tudhatjuk; de az kétségtelen, hogy ők is — különösen az utolsó rohamnál — sokat veszítettek.

Szó moródy.

Galacz, 1877. június 22.

A csár Galaczban.

(A „Kelet” eredeti tudósítása.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Ma kora reggel magas vendégeink érkeztek egész váratlanul; s Galacz városa nem rész-

sok nyoma látszik, míg a nyári megszenteltségtelepi, tésnek, melyet egyedül a tál haza képes tisztára mosni s elfeledtetni.

Most, e perczben, e vidék még nem az egész világ; természetadta urai, a pásztorok, a juhnyájak, a favágók és szővedőketk uralkodnak itt e időszerekt, és mi, kiknek van elég bátorságunk birtokunkba venni minden veszélyek dacára. Azért ugy képzelem, hogy jóbarátként üdvözöl minket, s hogy semmi kellemetlenség s baj nem érhetjitt minket.

Ez esőtől nedves üde növények oly jó illatuknak; e gyümölcsösök, csepppekkel teljes virágok, melyek egyszer akkorák most mint nyáron.

E nagy, szép tisztára mosakodott tehének, ugy ragyognak itt a napfényen, mint valamely festői tájkép. És a nap maga is? Nem találja-e kedves atyám, hogy szebben, mosolygóbban sütt alá e sötét felhők közül, mintha játékokat akarna üzni velők?

Love-nak igaza volt. E minden perczben esőben fűrdő természetben volt valami rendkívüli kellemes, a nyáron csak nagyon gyérvízű folyók, most hatalmas zúgással robantak tova, nagy hullámokat hányva. A felhőcsoportok minden perczben váltakozva, a le gszeszélyesebb képüketek állították elénk, s midőn ismét esni kezdett, s a sötét fenyők hosszú sora, mint sűrű fátylan át tűnt fel, hátulról látszának előtünk, s az egész táj a nagy hegyesek óriási mérvét öltö magára.

(Foly. köv.)

síthető Sándor ez a feladást a vele volt nagy-hercegeket és kintőseket ama fényes fogadtatásban, melyet ily valóban ritka vendégek — méltán megérdemelték volna.

Öt és fél órával reggel robogott be a fényes udvari vonat a galaczi indóház elé; hol ő felégett, miután a látogatás csakis félórával az előtt jelezte, csupán a város polgármestere s néhány galaczi polgár fogadhatta.

A csár most még sokkal halványabbnak látszott, mint Barboisban létekor, s mielőtt a reája várakozó kétfogatu kocsiba lépett volna, még egy istenadára nagy szürke katonai kőpenyit is öltött magára; nekünk nézőknek — a kora reggel dacára — még a könnyű nyári öltönyt is meg lehetett meglátni.

A csár kíséretében voltak: a trónörökös, Alexis és Nikolaj hercegeken kívül, Gorcsakoff herceg, Ignatieff tábornok, valamint a kimondhatatlan nevű tábornoki főnök és hogy többeket ne említsünk, Cogalniceanu ur, a független román külügyminiszter.

Az első kocsi foglalt a csár, a három nagyherceggel helyet. Ezután jött Gorcsakoff, Cogalniceanu Ignatieff, a többi méltóságok pedig, a hogy t. i. szeret éjthették, felkapaszkodtak egy-egy piszkos birjára (lérkocsi) s utána hajtatának a két első fogatnak.

A csár legelőször is a kórházhoz kocsizott, hova az oroszok sebesülteik egy részét tegnap szállították. Itt meglátni egy egész óra folyásig időzött ő felsége, s miként mondják, minden egyes sebesültet vizsgálni iparkodott; — a kórházból távozás alkalmával pedig igen megatottan látszott.

Ezután a galaczi tábornok tekintette meg a csár, hol szintén körülbelül egy óra hosszáig időzött; melynek megtörténtevel ismét az indóházhoz hajtatván, a vonat — magas és legmagasb vendégeikkel — fél 7 órakor Barbois felé robogott.

Ma minden csendes; s mindkét fél új erővel látni gyűjteni.

Az oroszok folyvást nyerne erősítéseket, s a tegnapi pozíciókat még mindig megszállyva tartják.

Tegnap déli óra azonban egyetlen lépést sem tettek előre.

A törökök pedig az illő távolban ütközés után, a lesik az oroszok támadását.

Szomoródy.

A háború.

A tűz mind jobban ég: itt a nagy harcok eleje.

Az oroszoknak sikerült áttörni a Duna védelmi vonalát a bolgár várnagyvezetőn innen is. Szisztova táján egy hadtest, (ugylászik a 12-ik) török földre kelt át s elfoglalta a törökök parti posztjait.

Osakugyan Zimnicza felől következett be hát a fő lövés, melynek sikerülte után most már forcírozható lesz az átkelés Nikápolynál is, míg másfelől a Dobrudzsában előnyomuló két hadtest, melynek elővédje már Babadagnál van s Hirzova felől támogatva arccal a támadhat a csernavoda-küsztenzsei vonal ellen: megkísérthető teszi az átkelést Szilisztrián elől, tehát a csernavoda-küsztenzsei vonal hátá megott valahol Oltenicza táján. Ha ez sikerül az oroszoknak: akkor a csernavoda-küsztenzsei vonalat nem tarthatják sokáig a törökök, s kénytelenek lesznek a ruszok-várnai vonalra, vagyis a várnagyvezető éjszakkélti oldalára visszavonulni.

Montenegróbeli.

Montenegróbeli ma igen sajtáságosan hangzó hírek érkeztek. Ezek szerint a török sereg visszahúzódt volna Albániába Spuzba — akkor, midőn a két sereg egyesülése megtörtént, mikor már egyenesen Cetinyébe lehetett volna bevonulni, mikor Nikita csapatai érzékeny csapások szenvedtek. Ha e hír valóban, akkor nincs kétség benne, hogy itt ismét valamelyik hatalomnak az uja van a játékban, mely mikép Oroszország téve tavaly a djunisi és alexinaczi napok után, fenyegetésekkel meggátolja a portát abban, hogy győzelmeit felhasználja és kizsákmányolhassa.

Az ázsiai harcokról.

Delibabáról jött 23-áról a „Daily Telegr.” tudósítója a következőket: Az oroszok újabb heves támadást intéztek Karsz ellen. Borzasztó ágyúzás után az orosz gyalogság rohamot intézett s a török erődökhöz érve, ott a tüzéség és gyalogság egyesült tüze fogadta őket. Az előnyomuló hadoszlop súlyos veszteségeket szenvedvén, kénytelen volt hátrálni. A törökök rögtön áttértek az offenzívára s egyidejűleg támadást intéztek az oroszok ellen Kaliznál. Három órai harc után az oroszok itt is megverettek, sok halottat és sebesültet veszítvén. A törökök üldözbe vették a futó ellenséget, Muktar pasa Delibabától 4 mérföldnyire van.

Dervis pasa, az új hatumi parancsok — mint a „Standard”-nak Konstantinápolyból jelentése — mihielyt Batumba megérkezett, felzabadi-totta a várost veszedelmes helyzetéből, melybe az oroszok hozták, s elűzte őket az összes magaslattokról, melyeket elfoglaltak és megerősítettek volt. — A visszavonuló oroszok veszteségei súlyosak.

Batumból a „Daily Telegr.” levelezője 23.

és 24-ikéről ezeket jelenti: Dervis pasa ideérkezett táborával, 1500 zajekekkel és egy keresztény önkéntes zászlóval; mindannyian jólvannak tölszerelve és Snider féle-fegyverekkel ellátva. — Együttal erős tüzéséget is hozott magával. 23-ikán egész nap tüzéségi harc folyt. Az oroszok támadása visszaveretvén, sátraikat fészédték és visszavonultak. A törökök reggeli 4 órakor előnyomulván az oroszok gyorsan erős tüzelést kezdtek. A török gyalogság azonban föltartóztatlanul s tömör sorokban előrenyomult, s visszafutott nagy veszteséggel az oroszokat.

Táviratok.

Bukarest, jun. 28. Miklós nagyherceg egy távirata jelenti: Ma 27-én reggel virradatkor a 8. hadtest, melyet a 14. hadosztály megelőzött, Zimniczánál átkelt a Dunán. Az ellenség első hadállásaiból kivettett; az átkelés bárkákra tovább tart s a csata folyik. Nikápoly ég, a mieink bombázzák.

Zimmerman tábornok csapatai Galacznál mindenestől áttértek a Dunán, s Isákosát, Tulcsát és Hirsovát megszállva tartják.

Konstantinápoly, jun. 28. A Zelinnél hétfőn megvert oroszok Szoghanliba vonultak vissza. Mukhtar pasa Taikortyában (?) van. A törökök Küsztenzsenél a vasutat még megszállva tartják. A kamara elfogadta azon javaslatot, hogy a kormány szállítását oldja, miszerint a montenegrói kérdést véglegesen oldja meg.

Konstantinápoly, jun. 28. Az „Ag. Havas” jelenti: Magánújságok megértesítik a törökök hétfői győzelmét Zeusinnél. Merő bizsitanak, hogy a Dobrudzsában 40,000 orosz van és ezek megszállták Babadagot.

Bécs, jun. 28. A „Pol. Corr.”-nek mai kelettel Bukarestből a következőket távirják: E pillanatban vonult be a negyedik orosz hadtest, Belgradon át Romániába. Más kormányzó egy hétfői sürgönye újabb harcot jelez Delibabá környékén, melyben az oroszok nagy veszteséggel visszavertek. — Szuchum-Kálából érkezett hírek konstatálják, hogy a kaukázusi expedíció nem tesz jelentékeny előhaladást.

Ragusa, jun. 28. Az utóbbi harczok a montenegrói seregnek roppant veszteségeket okoztak, úgy hogy az összes véderő létszáma 9000 emberre apadt.

Konstantinápoly, jun. 27. A hadügyminiszter azon határozott ígéretet tette, hogy két hónap alatt további 200,000 embert állít csatasíkra, ha a kormány a kellő pénzt előteremti. Az angol konszol Ruszokból elutazott; a többi konszolok a várban maradnak.

Konstantinápoly, jun. 27. Éjjel Szulejman pasának egy jelentése szerint csapatainak vesztesége a montenegróiak ellen vívott harcokban e hó 17-ikétől 24-ikéig 1500 halott és sebesült. A montenegróiak vesztesége kétannyi. — Mehemet Ali pasa jelenti egy táviratban vasárnapról, hogy a montenegróiakat Maritsa vidékén megverte s ez utóbbi helyet lövette. — Egy Tokrakából jött hivatalos sürgöny szerint az oroszok, kik a szemben fekvő szigetét megszállták, kísérletet tettek, hogy 20 bárkán a török partra szálljanak, visszavertek. Ruszok bombázták tegnap folytatták. Mint beszélik, az oroszok egész a küsztenzsei vasut vidékéig előnyomultak. — Az erzerumi nagy orosz csapatösszeállítások néhány nap óta Plojesten át Szlatina és Gyurgyevó felé vonulnak.

Bécs, jun. 28. A „Pol. Corr.” egy távirata Cattarából e hó 28-ról a következőket jelenti: Mehemet Ali pasa a montenegróiakat Nahia-Moracsában megtámadta, három zászlóal montenegrói által jelentékeny veszteséggel Kolasinig visszavonultatott. — A Hecegovinában fekvő összes rendes török csapatok rendeletet kaptak Albániába vonulni, ide szállítatik az élelmi szer is a Metkovicstől Mostárig felállított tárházakból.

Konstantinápoly, jun. 28. Az erzerumi kormányzó egy sürgönye e hó 25-éről a következő részleteket jelenti a legutóbbi ütközetből: Melikoff orosz tábornok 16 zászlóal gyalogsággal, 5000 loval és 32 ágyúval áttért a Jalikabai szoroson s megtámadta Zevinnél a török tábornok. Fegyverharca följött ki, mire a törökök támadásra indultak s az oroszokat 2500 ember veszteséggel visszavonulásra kényszerítették. A törökök vesztesége 40 ember.

Pétervárr, jun. 28. (Hivatalos) Makrabból jelenti: Karsz bombázása folytattatik. Oklobio tábornok e hó 23-án Zichedsirinnél megtámadta a törököket; makacs harc után az oroszok a török hadállások egy részét bevették. Tarieff alezredes szárnysegéd halva maradt, 10 tiszt megsebesült és 400 ember megöltet és megsebesült. A törökök támadása az orosz jobbszárny ellen e hó 24-én kártyáccsal és sztonnyal visszautasították.

A keleti kérdés a képviselőházban.

Gullner konstataálja, hogy a jelenlegi háborúnak nem Törökország az oka, mert Törökország saját lételemének fenntartásáért fogott fegyvert. Előbb reformokat, majd garanciákat, majd állami függetlenségének megalázását követelték tőle. Az orosz diplomácia behálózta Európát és midőn megígérte alattvalóinak, hogy lépéseiket javítani fogja, kijelenté, hogy azon reformokat, melyek tőle kívántak, életbe fogja léptetni, sőt annak legnagyobb garanciáját,

az alkotmányt is megadta. — Épen az európai diplomácia és főként Oroszország volt az, mely megakadályozta Törökországot abban, hogy ezen reformokat életbe léptesse.

Köszönettel veszi a miniszterelnök tegnapi nyilatkozatát, mely határozottabb az eddigiekénél. Tiltakozik azonban azon felfogás ellen, hogy szülő partja részéről a háborúra unszoltattott volna a kormány.

Ürményi: Kállay szerint Törökország integritása fenn nem tartható, még pedig oly okokból, melyek ezen birodalom belső életében keresendők. E lehetetlenség okait nem keresi a társadalmi életnek korhadt állapotában, nem Törökország rossz fincéziában, azon korrupcióban sem, mely ott az állami élet nemely ágában létezik. Ő a török birodalmat fenyegető végveszélyt tisztán csak azon körülményben látja, hogy a török birodalom egy theokratikus állam, még pedig azon értelemben — hogy ott nemcsak van uralkodó vallás, hanem a többi vallás hívei teljesen nélkülöznek minden politikai jogot. Szólv nem akar vitatkozni a fölött, helyese-e a theokratikus államlról ez a meghatározás. De ennek fejtegetése nagyon is messze vezetne. Utálja azonban Kállayt a történelemre. Vallásos türelmetlenség jött Európa minden országában és épen azon országban, melyről ma annyi szó van, Oroszországban van ma is. (Ugy van!)

A társadalom bizonyos osztályai politikai jogtalansága létezik Európa minden országában, csak az idő a különbség. Hát a jobbágyoknak volt-e joga itten? Az orosz rabszolgák birt-e joguk? Franciaországban száz évvel ezelőtt volt-e a jobbágyok joga. (Helyeslés.) És a vallási türelmetlenség és bizonyos osztályok politikai jogtalansága még sem volt ezen államok végveszélyének okozója, mert hát élnek még ma is. — Szólv az hiszi, tisztán a civilizáltabb időpontja van hátrább, mint őhajtanánk, hogy legyen, és veszély van, igenis annyi, mennyi ezen hátramaradottságban mindig rejlik, de elvégre, mi tudjuk, hogy Európa többi államai közt is vannak előhaladottság tekintetében nagyon különféle fokozatok, például az orosz és francia vagy a német kultúra közt meglehetősen nagy a különbség. (Derűtlenség.) A mely különbség miatt azonban Oroszország nem fog elenyészni. Egyáltalán azt mondani oly országról, mely bebizonyította 1828-ban és 1854-ben és bebizonyítja most is, hogy védkecs, melyről Kállay maga is azt mondotta, hogy igen kitűnő hadserege van, mely meglehet, hogy még diadalokat is fog ülni: ily országról azt mondani, hogy bensőleg megszűnt életképes lenni, nagyon önkényes állítás. Egy 300 ezer főnyi sereg körülbelül olyan, mint maga a nép s ez nem is lehet másképp. (Helyeslés.) Komolyabb a veszély, mely Törökország integritását kívülről fenyegeti. Ezen támadás ellen Európának nagyon kényű lenne és kellett volna Törökországot megvédeni. Szólv Törökország integritásának teóriáját mint dogmát tagadja. Mint kíváncsan irányt elismeri, de nem a panszlavizmustól való félelem vitt erre, mert e félelmet nem osztja, már azért sem, mert azon szerencsétlen esetet föltéve is, hogy azon hatalom, melyről mondatik, hogy a panszlavizmust szárnyai alá vette, szemben állna velünk: meg van győződve, hogy az osztrák-magyar sereg minden esély közt meg bírta annak seregével mörközni.

Tiltakozik Kállay azon definitioja ellen, melyet a conservatív külpolitikának adott. Fentartani önmagát, terjeszkedni kifelé, nem törődni semmivel, a politika egyedüli célja a siker és egyedüli motorja az önzés: ez lehet modern külpolitika, de semmi esetre sem conservatív. (Helyeslés.) Egy bizonyos önzés más népekkel szemben természetesen de a politikában nem lehet ez az egyedüli faktor. A conservatív politika egészen másban áll és Európa azon területén, mely a Visztula partjától és Csehorszáig északi hegylánczaitól terjed a görög Archipelagig legészébb déli szigetéig, mást, mint conservatív politikát őhajtanunk nem lehet. Az ethnographiai viszonyok itt olyanok, hogy fajérzeten alapuló experimentumokat meg nem tűnnek. (Helyeslés.) Némely dicsegetet külpolitikánkra vonatkozólag nagyon anticiptál a miniszterelnök.

Tiszta m. elnök három rövid megjegyzésre szorítkozik. Egyik az, hogy remegő szívekről nemcsak nem beszélt, hanem hogy egész beszéde hangja bizonynyal nem volt olyan, mely a nemzetnek a gyáva meghunyászkodást ajánlotta volna, a helyett, hogy ajánlja a férfias nyugalmat és ha kell, a férfias tettet. (Ugy van!)

A másik a dupla kérdőjel. Nem tudja, örömet szerez-e, előtte szólónak, vagy bánatot most teendő nyilatkozatával — igen föl, hogy bánatot szerez de nem tehet róla. Hiába kutat a t. képviselő ur bármely incidens után, hiában igyekszik rámutatni bármire: biztosíthatja, hogy egymás más mögött követett különböző irányzat nem létezik a külügyi politika vezetése és a magyar kormány eljárása között. A harmadikban már magának Ürményinek igazságérzetére állapít. „Ő megtámad, hogy én a külpolitikát vezetésem dicseget, és kifejti, hogy mennyire nem lehet még ismerni, hogy milyen az a politika és ennélfogva mennyire anticiptál a dicseget. Én nem dicseget a külpolitikát, én az az ellen hónapokon keresztül intézett megtámadásokkal szemben igazoltam, s megvallom, az igazság iránti fölfogás igen furcsa nemének tartom azt mondani, hogy miután nem

ismerünk egy politikát, azt hibáztatni, vádolni és kritizálni lehet, de még ezek után is igazolni nem szabad.” — Ürményi kijelenti, hogy szavai által nem akarta azt mondani, miként a külügyi s magyar kormány ellentétes irányt követ.

Pulszky konstataálni véli, hogy a házban teljes egyetértés van a követett eljárás iránt. A különbség abban áll, hogy a török birodalom integritását részint őhajtán, részint létérdekeinek szempontjából fogják fel. Kállay irányzatát a valószínűséggel s adatokkal leginkább meggyőzőnek tartja. Az integritásnak oly értelemben való fenntartása, a mint egyedül volna reánk néve biztosíték, problematikus és kétséges. Csodának kellene történni, ha a szerb és oláh függetlenségével fészázad előtt megkezdett folyamat ma egyszerre megzakadna; valamint akkor is, ha századok óta elnyomott, barbar népek egyszerre a modern konstitutionalizmus színvonalára emelkedhetnének. Érdeklünkben a hatalmi tényezők jelen egységszerű fenntartása van, s helyes, hogy a kormányelnök nyilatkozata szerint a hatalmi-szirtokviszonyok semmi megváltozása nem céloztatik, de ezalatt nem a látszólagos, hanem a valódi viszonyok értetnek. Nem érti, hogy Kállay tegnapi beszédéről, melyben ki van mutalva, hogy Oroszországnak gyengéi is vannak, s hogy Oroszország nem félelem, miként hozhatni fel orosz sympathiákat. A kormány politikájában épen azt tartja megnyugtatónak, hogy birt elég bátorsággal, s érlelni, hagyta a viszonyokat, s nyugodt bátorsággal teljes tartzkodást tanusított. Nem csodálkozik azonban rajta, hogy a közönségnél nem volt meg e nyugodtság, de nem volna igazolható, ha — mint Apponyi mondá — egy lidércnyomás alatt mennének ismeretlen veszélyek elé.

Szalay Imre nem fél Oroszországtól, s azt tartja, hogy nem csak rokonszeny, de érdekeink is a török szövetségre talnak bennünket. Törökország megmutatta, hogy erős, s Kállay ellenében, ki a törököket vallási elnyomásról vádolta, megjegyzi, hogy a pápa is rokonszenvével inkább Törökország felé fordul. — Matzner Pulszky felzáróására megjegyzi, miként azon körülményből, hogy beszédét még szomszédja, Szilágyi sem helyeselte, azon biztató reményt meríti, hogy javulni fog. A kormányhoz intézett unszolásnak lett annyi sikere, hogy a közvélemény látni fogja, miként e parlamentnek van befolyása a külügyekre, s a nyugtalanság enyészni fog. A m. elnök nyilatkozata őt megnyugtatta, mert meggyőzi arról, hogy nem fog követeltani némely illetéktelen köror azon politikájá, mely minden, csak nem magyar, nem osztrák politika, s legkevésbé sem felel meg a dynastia érdekeinek. Magyarországon ily politika szolgáltatára magát soha sem törpítheti.

Miskovics korlát nyelven mondott felzáróalásában kijelenti, hogy a horvátok sohasem fognak oly politikát helyeselni, mely a keleti keresztények ellen irányul. — Polit a keleti kérdéshez szót akkor, midőn a monarchia külpolitikája kétséges volt. A miniszterelnök tegnapi nyilatkozata csak azt jelentetheti, hogy Ausztria-Magyarország nem fog kilépni a viszonyból, melylyel fűzve van Német s Oroszországhoz. E nyilatkozattal teljesen meg van elégedve, mert házánkra igen veszélyes volna, ha kilépne e viszonyból. Törökországnak a párisi szerződésben garantizott integritása s az európai közönség felvétele azon érdeket fejte ki, hogy az Európából Ázsiába vezető út szabad legyen, s Törökország a reformok útján fejlesztesse. Ez utóbbi tervedés volt. A theocrat Törökországban nincs állami cél, ily országban alkotmány nem állhat fenn. Azóta közbejött a nemzetiségi elv. Európa midőn Magyarország önállóságot támogatta, azt hitte, hogy ez elv értelmében jár el; pedig tévedett, mert az uralkodó faj itt perhorrelistája a nemzetiségi elvet, s Kosuth föderationális terve Magyarországon csufosan megbukott. Nagy naivság kell azon állításához, hogy az osztrák sereg megakadályozhatták volna az orosz sereg bevonulását, mert Németország ellenséget volna akkor monarchiáknak. Ha a keresztény népek el vannak hagyva egész Európától, lehet-e rossz néven venni nekik, ha Oroszországhoz hajlanak.

E házban akkor sem talált szót rokonszenvet a keleti keresztények iránt, midőn még Oroszország nélkül harcoltak szabadságukért. E népek nem őhajtják se az orosz, se a török annexiót, a keleti kérdés csak kis önálló államok alakítása által oldható meg Európa érdekében. A mostani keleti kérdésben se a panszlavizmus, se a panszizmus kérdésebe nem jöhet, s Európa csak akkor léphet fel veto-jával, ha Oroszország annexiót kísérel meg. Magyarországnak nincs érdekében e kis államok alakulását meggátolni, s magát ellenes helyzetbe tenni a keleti keresztényekkel. Tagadja azt, hogy Magyarországnak népei törökbarát politikát követelnek; a monarchia több népe nem osztozik ez áramlattal. Köszöni a kormányt, hogy eddigi okos politikájával nagy veszélytől megmenté hazánkat, s reméli, hogy jövőre is megakadályozza, hogy ne találkozzunk Philippinél, mert nem lenne hazánkra nézve nagyobb szerencsétlenség, mint ha a keleti háború hazánk területének ét. Bizalmát fejezi ki a kormány iránt.

A vita folytatása ezzel holnapra halasztatván, Perczel miniszter válaszával a b. Komény István interpellációjára, hogy ugy a népességi s kiterjedési mint az ügyforgalmi adatok, a központi fekvés, a nagyobb kereskedelmi forgalom, s

még a magyarság érdekei igazolják azt, hogy a törvényszék Alsó-Fehérmegyében Gyulafehérvárra, és nem N.-Egyedre tétetett. — B. Kemény István nincs megnyugtatta a válasz által, a ház azonban tudomásul veszi azt.

Kollár kéri az igazságügyminisztertől, hogy az 1874—1875-ben végzett, s a régi bíró vizsgát letett jogászokra nézve szándékozik-e módosításról gondoskodni az ügyvédi rendtartás azon határozatának, mely szerint az ügyvédséghez ezentul négy évi jogi tanulmány, s jogtudori cím szükséges. — Az interpelláció közöltetni határozatván a miniszterrel, az ülés véget ért.

Román lapok szemléje.

A román sajtónak ismét egy szörny-születése van. A „Cartile ateanului romanu” című folyóirat idei 6-ik száma színes boríték-lapján látható az napvilágot, még pedig papi palást mögött ugorva ki, hogy annál szembetűnőbb legyen annak gyalogsága.

Kormányunk azon helyes intézkedése ellen van szorva e szemét, mely szerint idegen hatalmak sebesülteik részére gyűjtési célból társulatok stb. alakulását tiltotta, a gyűjtéseket hatósági ellenőrzés alá bízta.

A magyar nőténykutyák — így szól e szörny-szület — szünet nélkül, vést jóslást ugatnak a románokra, azért, mert fölléptek a magyarbarát török ellen, hogy szétszaggassák a rabigát — tovább folytatva: — „a magyar nőténykutyák nyálnak, hogy a romániai hadsereg rongyos, kiéhezett, gyáva, nem ért a fegyverforgatáshoz, vajjon nem rongyosabb és kiéhezettebb, nem gyávább és nem ügylenebb a fegyverforgatásban a magyar honvédség? — Több ehez hasonló, mocskos kifakadások után ekép kiált föl: „mintha bizony a románoknak csak körömfeketőnyi aggodalmát is okozna magyar-zsidó és zsidó-magyar nőténykutyák ugatás! Ily tudja a román, hogy kutyá-ugatás, épp nőténykutyá-ugatás sem halzik menyországa. . . De, hát a magyar kormány? mely ezek folytán megtiltotta, hogy a román sebesült meggyógyására komiték alakuljanak, és parancsot adott a közhatalások fejének, vigyázzanak, nehogy valami veszélyes mozgalmak támadjanak. Ime a lelki-furdalás! Ime: a vétkesek! miként élnek, még az árnyéktól, még saját álmuktól is!”

Ennyit idézetől e bűzhödt fertőből, melytől meg vagynak győződve, még a legutóbbi román is utálattal fog elfordulni. Valóban, nem tudjuk: azon csodálkozzunk-e inkább, hogy akad román, ki csecesmő irodalmát ily szívesen illeti, vagy azon a vakmerőségen, minővel egy biggadt és helyes kormányi intézkedés megtámadatott? Oly intézkedés, mely a haza minden ajka polgárát egyaránt illeti s még csak az a vád sem jogosult, hogy kizárólag egy nemzet érzelmei és intentói voltak az illetékes intézők szeméi előtt.

De, hámi indokból jön ez, nevén nevezve nem egyéb mint oly izgatás a kormány és annak intézkedése ellen, mely a közvélemény méltó megvetésén kívül a büntető törvények sulya alá is esnek.

Tudomásunk szerint a kir. ügyész helyettese intézkedéseket tett, hogy e közlemény szerzője perbe fogasson, s hogy eszerény társadalmi-irányú népies lap csak az esetre foglalkozásnak nemzeti boldogítására politikával, ha leteszi azt a biztosítékot, mit törvény szerint le kell tennie.

Szász Domokos

elnöki megnyitó beszéde a kolozsvári gyermekkeresztúrsulat 1877. jun. 28-án tartott közgyűlésén.

T. közgyűlés!

Tiszteletteljesen idézem önöket e pillanatban, midőn a kolozsvári t. városi gyermekkeresztúrsulat 3-ik közgyűlést megnyitni szerencsés vagyok.

Idvezlem önöket, mint egy nemes közgyűlés nemes harcosait, kiknek kezébe nem oly fegyver villog, melynek nyomán a sáralom és pusztulás vérirágai fakadnak, hanem oly fegyver, mely mentől gyakrabban győz, mentől többet hódít, nyomán annál több élet és áldás tenyész. A harcmező, melyen önök sikra szállva küzdenek, a magyar nemzeti oktatás és nevelés szentelt mezejé, az az áldott talaj, melyből hazánk boldogabb jövődjének pálmája kihaj, hogy édes gyümölcseit meghozza majdan.

Idvezlem önöket azon fölemelő s biztató meggyőződéssel, hogy önök, társulatunk eme nagyfontosságú, eredményeiben messzire kiható közgyűlésén is, eddigi magunktatásához méltóan fogják bizonyítani önmagukat s jelét adni annak, hogy midőn e társulat megalapítására, áldozatkészségük árán vállalkoztak, minden uőgondolat, nyereségvágytól menten, egyetlen egy lényeges célt tűztek ki: szolgálni városunknak, hazánknak, a magyar nemzeti művelődés nemes ügyének, s megszerezni ez által önmagunknak a jól teljesített kötelesség érzetének boldogító öntudatát.

Ig. választmányunk előterjesztéséből, mely a társulat helyzetét, teljes öszinteséggel, önök elébe tárja, felismerhető lesz, azon egyetlen út, melyen haladva, a társulat intézetének jövődjé biztosítható. Engedjék önök szívében azon meggyőződést táplálnom, hogy ez utat nem fogja elzárni az önök haszonlesés, hanem megnyitja a köznevelés azon szelleme, mely egyedül képes teremteni minden szépet, nemes, nagyot.

A közgyűlést megnyitottak nyilvánítom.

A kolozsvári gyermekkert társulat közgyűlése.

Kolozsvár, jun. 23.

A helybeli Fröbel-intézet részlegi birtokosai június 28-án csütörtökön d. u. 5 órakor a városi közgyűlési teremben tiszteletes [Szász Domokos] elnökletével tartották a közgyűlést. Elnök után üdvözölte a közgyűlés tagjait, felolvassa az alapszabályok 15 §-át, melynek értelmében, — mivel másodikban volt egyben hívra a közgyűlés egymásután — határozat képesnek nyilvánítja ki. A gyűlés főbb mozzanatai voltak:

1. Felolvastatott az igazg. választmány működéséről szóló jelentés, melyet egész terjedelmében holnap közölünk.

2. Előterjesztettek az 1874—75 és 76-ik évi származékok, melyek miután a múlt közgyűlés által kiküldött felülvizsgáló bizottság által helyesnek találtattak, tudomásul vétettek, s egyszerűen felolvasva lettek. A közgyűlés minden tagjának a közgyűlés felmentette; jegyzőkönyvileg köszönetet szavazva buzgó fáradozásáért.

3. A függő terhek részvényügy lebonyolítása tárgyaltattak, mikor pénztárnok az igazg. választmány megbízása folytán felolvassa javaslatát, melynek alapján leginkább biztosítottaknál vélt továbbra is az intézet fenntartását. A közgyűlés minden tagjának megbízta annak értelmében az egyezkedést a várossal, esetleg az állammal végrehajtani.

4. Egy háromtagú bizottság küldött ki a városhoz, hogy a folyó évi számadásokat megvizsgálja és arról a jövő közgyűlésnek referáljon. E bizottság tagjaiul méltóságos Lázár Sándor, tek. Minorics Károly, és Tóth József urak kérésekkel fel.

5. Elnök tisztázási és a választmány nevében jelenti, hogy az alapszabályok értelmében 3 évi mandátumuk lejárván felhívja a közgyűlést új tisztviselők és igazg. választmányi tagok választására.

A közgyűlés azonban a lemondást nem fogadta el, hanem felkérte az összes tisztviselőket és az igazg. választmány tagjait, hogy tarták meg ama tiszteket a jövő közgyűlésig, főleg azért, hogy javaslatát és előterjesztését, — melyekre a közgyűlés felhatalmazást adott — végrehajthassa mi hamarabb.

Ezen kívül még elintéztettek több folyó ügyek, melyek végeztével — elnök — megköszönve a tagok szíves megjelenését az ülést beárta.

Pataki Ferencz,
jegyző.

A sétatéri választmány jelentése.

Tisztelet közgyűlés!

Közgyűlésünknek két fő tárgya van: a pénztárnoki jelentés, az abból folyó részvény-kisorsolás, és az igazgató-választmány tisztújítása.

Mint a mindjárt felolvasandó pénztárnoki jelentés előadja, az egyleti bevétel megengedi, hogy a kisorsolási kettő 7 részvény helyett, ez uttal is 10 darab sorsoltassék ki; mi egyszerűen mind jelzi, hogy az egyleti bértárgyak kelően jövedelmeznek, s azokra semmi nagyobb költségek nem vált szükségessé.

Egyedül a körforgó jövedelmezése hanyatlott, s leszállított hasznából mellett se lehet continuous bérletet találni. A miért felhatalmazást kérünk, hogy a körforgó megcsúszassék, eladhasuk annyival is inkább mivel annyira romlónak indult, hogy később verőt sem fogunk találni.

A kezelés másik ágára, a sétatérre törve, annak jövedelmi forrásai a kiadásai nem sok változást mutatnak. Az Arena nem jövedelmez, a mennyiben bérlelő három éven át nem fizetett; s arra van kilátásunk, hogy a bérlet a beállított épületek maradnak a sétatérnek.

A fű ára a régi 150 frt körül mozog; az idén azt túl is haladja. A fűszálak jövedelmezése a telekhez tartozó verseny, a fűszálak különösen az egerek pusztítása miatt megcsúszott; miután azonban az olajgyárak iskolája sikerült, s mintegy 1200 darab 2—3 éves vadgesztenyénk van, reméljük, hogy ezen jövedelmünk is helyre fog állni. Rendkívüli jövedelmi forrásaink közül a májális 273 frtot hozott s a takarékpénztár 100 frt adományát a múlt évre is megadta, s eredménye volt, hogy mind amellyel, hogy a kertészleket be kellett vakoltatnunk, az idén be kellett zsendelyeztetnünk s a két örházat újból kellett fedtetnünk, a sétatér-alap deficitje mind lejjebb száll.

Bár az idén 18 vaspadot kijavítottunk, 12 új állópádot vásároltunk, s a lövőpádot 6 vaspadot vásároltunk: egy öntözö berendezésnek költsége áll előttünk, különösen a járdákért, mivel az ajándékba kapott külsőben szép öntözött emberi erővel győzni nem lehet. A vizpartokat, költséget nem kimélve, folyást védjük, javítjuk, még is a kertészlektől fel, a szakértur meg van támadva, miért is folyamodunk a városi bizottsághoz, hogy a költségvetésnél a sétatérre még évenkénti 500 frtot vegyen fel.

Mi a szepitészeti részt illeti, a Diána melletti iskola földgyenlítése annyira haladt, hogy a körforgó helyével együtt, gyermek-parkká alakításához közel állunk, de egy vizesés levén előállítandó, a nagyobb költségre alapot kell még szerezünk. A közönség érdekében szükségessé vált, hogy az az ösvény, mely a malomhoz vezet, a nyírkál alatt, a másik ösvényen összekötessék, s azt a zenede és tó melletti út között a tóhoz vezessük, mire a fásítási előkészületek már be is vannak vezetve.

Ezek a nagyobb mozzanatok, kérjük tudomásul venni, azokat jóvá hagyni, s becses közreműködésükkel az ügyet tovább is támogatni.

Az erdélyi tüzoltó szövetség ünnepeje Nagy-Szebenben.

(Első nap június hó 29-én)

Már kora reggel hullámzott a lakosság az utcákra, az alsó város rész valószínűs lázas mozgásba jött, az indobáz felé vezető Erzsébet uton alig lehetett haladni, az ottani nagy tér mártórnál volt, midőn reggeli 9 órakor a helybeli tüzoltók, élőkön saját zenekarokkal kivonultak. A rendi bizottsági tagok, rendőrök és a helybeli tüzoltói rendfentartók, kik karjaikon piros kék szalagot viseltek, tartották fenn; kevéssel 9 és fél óra után érkezett meg a vára vár vendégeinek mintegy felerésze, mindamellett a megérkezettek igen lelkesen és elég barátságosan fogadtattak. Az első üdvözlő beszédet az indobáznál, dr. Lindner Gusztáv nagyzebeni tüzoltó főparancsnok tartotta, még pedig, a mint vártuk is, bazánk edes magyar nyelvén, a mire igen talpraesetten Minorics Károly kolozsvári tiszteletbeli tüzoltó főparancsnok adta meg rá a barátságos fogadtást. Ezután kezdetét vette a bevonulás, mely leszámítva a nem nagy számmal érkező vendégeket, ha valami imponánsnak nem is lehet mondani, mindamellett igen szépen vette ki magát: a helybeli tüzoltó zenekar vezetése mellett, a különböző és a város nevét kitüntető jelvényű tüzoltó vendégek, élőkön a különböző tüzoltó egyletek dalais kinezésű főparancsnokokkal, köztük: Minorics Károly kolozsvári, Kovács Elek gyulafehérvári, Gamauf Vilmos, két igen csinos gazdasági tanintézet fiatal tüzoltóval Kolozs-monostorról, Deák Pál Kolozsvárról, Vojtás és Vincze Miklós Sasnaujvárról.

A menet a helybeli, igen jómagattartású és kitűnően begyakorolt és fegyvelmett tüzoltók és az ezután következő nagyszámú néptömeg zártába. A bevonulás az indobázról az Erzsébet-utczán végig, a felvezető vashid alatt történt a felső városban lévő Kispiazcra.

Ez alkalommal az Erzsébet-utczában meggyezettünk egy nagy nemzeti lobogót, és egy, talán a város színeit képviselni akaró vörös-kék lobogót.

A hid, mely alatt a felvonulás történt, zöldgaly fonadékokkal és nagy nemzeti és vörös-kék lobogókkal, elég csinosan lett volna díszítve, ha

azon apró-cseprő sárga fekete-vörös sárga kék, és a manó tudja még miféle színű lobogócskák a szemet el nem kápráztatták volna. Hogy azok mit kerestek, semmiképpen nem tudtam magamnak megmagyarázni.

A menet fél 11 órakor érkezett a felsővárosban lévő Kis-piazcra, hol a vendégek elszállásolása vette kezdetét, és a mely legalább is egy egész órát igénybe vett. Általában véve, az eddigi fogadtatással, a vendégek eléggé megvannak elégedve, a melyért az oroszánrészt dr. Lindner Gusztáv főparancsnokot illeti meg, ki már hetek és hónapok óta, a legnagyobb tevékenységet fejtette ki, ez ünnepély érdekében.

Déli 12 órakor az összes vendégek és nagyszámú közönség jelenlétében nyitott meg ünnepélyesen a tüzoltó szerek kiállítása, melyről azonban jövőre.

Sulpicius.

Tanügy.

Válassz.

A kolozsdobokai r. k. tanítóegylet ügyében ejtett egy pár ószinte szóra.

Valamint mindenütt Magyarországon, úgy az erdélyi részeken is, a r. k. esperesi kerületek tavasz- és őszi körületeket vagy is értekezleteket szoktak tartani, melyeknek rendes tagjai a kerület lelkészkezdő papjai. Ily kerületi értekezlete volt a kolozsdobokai esperesség papjainak múlt évi november 27-én itten Kolozsvárt és folyó évi június 14-én Jegenyében. Ez értekezletek elnöke az esperes. Alulról a gyűlésekre, minthogy kerültekbe a r. k. tanítóegylet még nem alakult, a kerület elemi tanítóit is meghívta, hogy az értekezletnek az iskolára vonatkozó tárgyalásaiban maguk is részt vegyenek. Így hívtattak meg a múlt novemberben a kerület kántortanítóin kívül a helyi tanítók is, így a jegenyei értekezletre a vidékiek, de nem a helyiek, mert ezeknek épp akkor próbatételekre kellett készülniök. Látni tehát ebből, hogy mindaz, mit „Tobben” a kolozsdobokai r. k. tanítóegyletnek — mely még nem létezik — jegenyei gyűléséről, mely nem tartott meg, mondanak, mint alapvetései hiába van elmondva. De a „Tobben” alatt rejlik helyi tanítók a megrovó határozat következményeitől sínes miatt félniök, még pedig a multa névre azért, mert nem voltak meghíva s talán a jövőre névre sem. Ők t. i. kik egyik tanítótársukat azért, mert az esperesnek, a kerület egyházi tanfelügyelőjének, tehát előjárójának szóbeli meghívására az értekezletre elment, emberhez nem illő szolgálatazárósságról vádolják; kik minden hitese értesülés nélkül a kerületi értekezletet nevéstészen színen törekszenek föltüntetni, kik a felsőbb egyházi hatóság általi kinevezést, ha léteznék, a képtelenséggel határos rendeletnek mondják, űk, mondom látva csikkekben nyilvánuló e lelkületüket, a kerületi gyűlésekre alkalmasint ezután sem fognak meghívattatni, sem elmaradásukkor megrovatni. Egyéb-iránt e megrovás, mely azon papokra nézve, kik elmaradásukat nem tudják okadatolni, öt forintban, a kántortanítókra nézve két forintban alapított meg egy kerületi könyvtár járára, ha felsőbb helyen megérősítették, tudvalevőleg csak a meghívottakak érheti.

Hogy a múlt novemberben indítványba hozott tanítóegylet idáig miért nem alakult meg, annak elmondására is majd eljő az idő.

V. K.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. június 30.

— **Ö Felsőge** Bielz Albert szebenmegyei tanfelügyelőnek a királyi tanácsosi czimet díjmentesen adományozta.

— **A koronaherzog** ö császári és kir. fensége a fogarasi rom. kath. hitközségnek templomi cselokra, magánpénztárból 100 frtnyi segítyt méltóztatott adományozni.

— **Kolozsvár** városában az országgyűlési választók összeírása már befejeztetett s július hó 5-től kezdve a törvény értelmében közszemlére lesz kitéve, hogy a névjegyzék ellen mindenki megtehesse netaláni észrevételeit. Az összeírás a következő eredményt mutatja föl: Összeíratott az összeíró küldöttség által 1978 választó, kik közül a központi választmány még beiktatott 19-et; összesen tehát 1997 volna a választók száma. Ebből azonban 282 kitöröltetett, mint adóhatálos, 12 pedig más a törvényben meghatározott okokból. S így választásra jogosult csak 1703. maradt. Valóban, szomorú jelenség: 15%-a az összes választóknak adóhatálosok miatt kizárja magát a legszebb polgári jog gyakorlásából!

— **Az árvaházból.** Folyó hó 27-én délután vlt a kolozsvári „Mária-Valeria leányarháza”-ban levő elemi iskola nyilvános vizsgálja, díszes közönség jelenlétében. Figyelemmel régig hallgattak a vizsga menetét s elmondhatjuk bátran: annyira sikerült, hogy a szószál basogató kritika s a czofposkodó tudatoskodás sem lett volna képes olyas valamit felfedezni, mi akár a diáktáka, akár a józan-ész követelményeivel, akár az intézethez kötött érdekekkel összeegyeztethető ne lett volna. A szabatos, értelmes feleletek mindenkit megleptek. Fő érdeme a vizsgának az, hogy semmi látványosság, külciozoma, hatás hajbászás — mely vastag felületességet áru el — tapasztal-

ható nem volt, az egész a szigorú tárgyalóság jellemző. A kézi munka kirakat, minden vázrakozást felülmúlt. Szóvés, fonás, hímzés, borge-lás, kötés, feldozás gyönyörűen volt képviselve. Egy egész kis muzeum táruult el szemünk előtt s ez azon meggyőződéssé vitt minket, hogy a milyen jó oktatásban részesülnek a szellemi kiképzés terén bent a tanteremben; ép oly kitűnő oktatást nyerne a practikus élet számára is. Tisztaság, rend, figyelem példányos. Mindezen sok szépért első sorban az érdemes választmányé a legnagyobb dicsőség, kik az emberiség szeretetétől áthatva, önfeláldozó buzgalommal törekednek az intézet érdekében mind azt megtenni, mik egy ily nagy becű intézmény fenntartásához s fokozatos fejlesztéséhez szükségesek; második sorban dícséretet érdemelnek a tanító-nők, kik felfogva hivatásuk fontosságát, buzgalommal s kitartó szorgalommal igyekeznek, mind azon kívánalmaknak megfelelni, melyek szép, de terhes hivatallukhoz kötvék. Egy oly szellemi tökélet adnak ott a növendékeknek az élet számára, amit annyival megjutalmazni nem lehet.

Egy szemtanu.

— **Tanárvizsgálatok.** Hadik Richard helybeli és Ávéd Jákó gyulafehérvári kath. főiskolai tanárok, a mennyiség- és természetudományokból, közlelebből tették le jó eredményt a közepantodai tanárvizsgálatot. Ezzel kapcsolatosan megemlíjük, hogy a közzét. minster úr Hadik Richárdot nevezte ki a kolozsvári egyetemre a gyorsírást m. tanítójának.

— **A helyi kereskedő-ifjúság** holnap bizonyosan megtartja nyári táncvizalmát s tudatjuk egyszersmind a közönséggel, hogy kedvezőtlen idő esetén a tánczter be lesz fedve. A rendezőség.

— Mint lapunkban jelezte a kolozsvári iparos-egylet szintén megtartja az nap nyári táncvizalmát a Lövész-kertben.

— **A helybeli** királyi tanítóképződe növendékeinek „Önképzőkör” tegnap (június 29.) tartotta az évi záránepélyét. Kéthely József királyi tanácsos és tanfelügyelő, a képezési igazgatótanács több tagja s általában a tanügy barátiból és érdeklődőkből összegyűlt nagyszámú közönség előtt. Az ünnepély minden mozzanata azt a dícséretes irányt és azt az emelkedett szellemet tükrözta vissza, mely a kitűnőleg vezetett intézetet minden életpályaválulásában s egész működésében átlengti: a komoly s alapos munkakodás iránya és tanügy iránti lelkesedés szelleme. Az egyes darabok közül nem emelünk ki különösen egyet sem, mert tulajdonképpen mindeniket csak dícséret illeti meg; Friedmann L. I. éves növendék csinos hegedűjátékát azonban még sem hagyhatjuk kiváló elismerés nélkül. Egyszóval, az egész „Önképzőkör” működése tanúsítja, hogy olyan buzgó szakfelfiák vezetése alatt, mint Paal F. igazgató, elnök és az irodalmi önképzés vezetője s Boér G. zenetanár, a zenei önképzés vezetője, csak szép eredményeket lehet felmutatni.

— **Gyászír.** Egyszerre két előretörő, tehetséges fiatal ember kimúltat vagyunk kénytelenek jelezni e helyen. Az egyik Lengyel János tanárjelölt, ki álnév alatt kiadott több sikerült fordítása és eredeti dolgozatai által a „Kelet” olvasói előtt is előnyösen ismert; több éven át egyik legtehetségesebb osztály tanítója volta a helybeli ev. ref. főtanodának s talán ép kitartó szorgalma vetett neki ágyat a sirban. Családi gyászjelentése így szól: Lengyel Bogdán és neje Moldovai Mária a maguk; Lengyel József és Antal, mint testvérek; Kincses Aranka, mint nagyanya, a rokonok és barátok nevében a szülői és testvéri fájdalom mély keservével tudatják, hogy a bölcsészeti tanokat végzett, tanárjelölt fiok, az illetők testvére Lengyel János hosszan tartó tudórsz következtében, f. hó 24-én reggeli 8 órakor, 23 éves korában Torockón jobb létre szenderült. — A második gyászjelentésben Abrahám Mária, férjezett Joannovics Miklósné a maga s kiskoru gyermekei nevében, mély szomorodott szívvel tudatja első férjétől — boldogemléki Lengyel Antalról származott — szeretett, felelhetetlen jó fiának: Lengyel Alajosnak, szathmári kat. kir. főgimnasiunmbeli 8 ad osztályu tanulónak, élete 18-ik évében f. hó 22-én délután 6 órakor öntécsendes elhunytát. Szép reményű ifju volt mind kettő s az élet küszöbén mindenik. Szolgáljon sorsuk intő példaul a szülőknek, hogy a lelki fejlettség felemészti önmagát, ha nem nyer arányos képzettséget vele a test is.

— **A helybeli** polg. lövőklubban a tegnapi díjlövészetet díjakat nyertek. Kérdiját: Heinrich József dr. Haller Károly, Bartha János Versenydíjat: Szeantjánosi Ferencz, Kalmár Dező, Florián Antal. Szerencsedíjat: Dr. Haller Károly, Heinrich József.

— **A marosvásárhelyi** ügyvéd-vizsgáló bizottságnál legutóbb Nagy Sándor, dr. Albu K. és Miskolczy Károly ügyvéd jelöltek tették le jó sikerrel az ügyvédi vizsgálatot.

— **A gróf Haller** féle hírhedt bűnpör végtárgyalása Marosvásárhelyt július 7-én lesz. Védő dr. Groisz Gusztáv.

— **A marosvásárhelyi** ügyvédi kamara részéről ezennel közhírre tétetik, miszerint Csányi István gyergyó-szent-miklósi lakos ügyvéd, elhalálása folytán, a kamara lajstromából kitöröltetett, s irodája részére gondnokul Lázár Menyhért gyergyó-szent-miklósi lakos ügyvéd rendeltet ki.

— **Gy-fehérvári** levelezők írja: Tekintetes szerkesztő ur! Hogy nálunk a vagyon- és

közbiztonsági kérdés mennyire kezd illusztrusává válni, illusztrálja a folyó évi június hó 24-én éjjel Alvincz városában véghez vitt vakmerő rablás is; ugyane napon Springer Dávid gyulafehérvári lakos fiától Alvincz városába utazván, a más napon ott levő vásár megtartására, holmijuk rendezése és a szükséges sátor felállításá után, melybe a magával hozott arany és ezüst ékszerekkel telt ládát helyezték, magukat Morpheus karjaiba vették. Míg űk ott csendesen aludtak, aszalt vakmerő tolvajok megvagdalták a sátorvászonot, kilopták a szunyadozók mellett álló ládát ékszerektől és elliantak, vele, a nélkül, hogy az illetők, avagy a szomszédok legkisebb neszt hallottak volna. Az elorzott láda holmijával 4245 forintnyi értéket képviselt, miáltal egy becsületes család legtektségbeesőbb állapotba jutott és a végelenyészés széléhez sodortott. Az üres láda ugyan reggel a vásárra jövő emberek által megtaláltatott s a tolvajok és ékszereknek azonban mostanáig se híra, se hamva.

— **Browning György** ur. mint lapunkat értesíti, a napokban Gyula-Fehérvárról érdekes kiránulást tett Abrudbánya, Verespatak, Ofenbánya és Torockóra, honnan tegnap délután tért vissza Fehérvárra. Innen nemskóra aztán N.-Szeben és Brassót fogja meglátogatni.

— **Torda-Marosmegyéből** írják lapunknak, hogy ott a hosszas szárazság miatt, a tengeri sokat szenvedett, sok helyt a vetőmag ki sem kelhetett és egyáltalában alig közepes termésre számíthatni. A kalászos gabona azonban a Marosmentén mindenütt kielégítő, sok helyt kitűnő.

— **Nagy égháboru** volt s hó 25-én Sáromberke és Gernyeszeg között; utóbbi község határán egy 16 éves szolgaleányt a mezőn a villám megcsapott, hogy belehalt; Sáromberkén oly sűrűn hullottak a villámok, minőre az öregek is alig emlékeznek. Nagyobb kár nem történt, csak a községben több távirdaoszlopot és néhány élőfát megrongált.

A „KELET” magán-távirata.

Feladatott Budapestben június 30. d. e. 10 ó. 55 p.
Érkezett Kolozsvárra június 30. d. u. 1 ó. 5 p.

Rodicsról gyanus okmányokat kapott a török kormány, Montenegroknak kémeit segíti és élelmezést eszközöl.

Gyurgyevó és Zimnicza közt az oroszoknak nem sikerült az átkelés, nagy veszteséggel visszaverettek.

Gyurgyevóban a ezár lábánál pattant el a bomba, de semmi baja sem esett.

Nikápoly leégett.

Dobrudzsában foly a harez.

Korfuban száznövelezvan láma hadiszert lefoglaltak a törökök, Ol-gában véres corvetteket küldenek.

A görög kamara a hadikölcsönt megszavazta. A háboru Török- és Görögország közt kikerülhetlen.

Zevinnál a harez estig tartott, az oroszok megverettek.

A delegatióban a választások ma ejtettek meg, új tagok: Apponyi, Csengery, Tóth Vilmos, Hegedűs Sándor, Molnár György.

Feladatott N.-Szebenben jun. 30. 8 óra 30 p.
Érkezett Kolozsvárra jun. 30. 9 óra 5 p.

Az erdélyrezi tüzoltók szövetség gyűlésére tegnap megérkezett képviselőket polgárságunk színe javára a legnagyobb vendégiszterettel, a közönség pedig ezerekenként lelkesülten fogadta.

Délben Doctor Lindner Gusztáv itteni tüzoltóparancsnok az oltószer-ek és gazdasági eszközök tárlatát megnyitá, este a vendégek tiszteletére szuofolt színházban díszelőadás volt, a szinelőadás után ismerkedési estély volt a polgárság részvétele mellett és lelkes, talpraesett pohárköszöntésekkel fűszerezve.

Ma délelőtti kezdődnek a szövetség tanácskozások, délben dísz-ebéd, este táncözvigalom lesz a vendégek részére.

Távirati tudósítás a becsi tőzsdéről.

Június 28-án 5% Metaliques 60.70 frt. Kamat — 5% Nemzeti kölcsön 85.95 frt. Arany járadék 72.05 1860-ki államkölcsön 111.60 Bankrészvények 778.— Hitelrészvények 142.25 London 125.55 Ezüst 110.25 Cs. kir. arany: 595 — Napoleon'or 1005.— 100 mark német értékű 61.75—

Urbéri kötvények: Magyarországi 73.75. Temesi 73.75 Erdélyi 72.75 Horvátországi 84.

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos: Békésy Károly.

